

komme til at yde, svares af en Indtægt paa 600 Kr. Det var kun denne Bemærkning, jeg vilde gøre.

Ordføreren for det første Forslag (*P. Christensen*): For saa vidt som jeg opfattede den højtærede Indenrigsminister rigtig, maa jeg paaskønne, at Svaret var imødekommende. Den højtærede Minister var ikke i Tvivl om, at de udelukkede Personer selv kunde klage og fordre sig optagne paa Listen, og naar dette er den højtærede Ministers Opfattelse, og han vil gøre den gældende i Fremtiden, er jeg for mit Vedkommende tilfreds dermed. Den højtærede Minister udtalte tillige, hvis jeg opfattede det rigtig, at han var noget i Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt eller ikke i Fremtiden at stadfæste de omtalte Skattevedtægter. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, at han tager det under alvorlig Overvejelse, og før han giver Stadfæstelse til disse Skattevedtægter, der udelukke en hel Del Borgere fra kommunal Valgret. I den Kommune, hvor jeg i sin Tid har haft den Ære at være Medlem af Sogneraadet, gik vi frem paa den Maade, at vi paalignede de ubemidlede i Sognet en aarlig Kommuneafgift af 16 Øre. Det var ikke noget stort Bidrag, men det var den Skat, som de betalte for at kunne udøve deres kommunale Valgret. Og jeg tror, det er den rette Vej, lige saa vel som jeg er overbevist om, at det er Lovens Mening, at de skulle sættes i Skat.

N. Christensen: Den højtærede Ministers Oplysninger gik, saa vidt jeg forstod ham, ud paa, at der vel kunde klages, men at Overøvrighederne ikke behøvede at tage Hensyn til Klagerne, naar det konstateredes, at de vedkommende Klager ikke havde den Indtægt, man fastsætter som Minimum. Jeg skal nu oplyse, at den Gang, vi fik den berømte Skatteskala indført i Aalborg, var der, som jeg bemærkede før, ca. 600 Vælgere, der svarede 4 Kr. aarlig i Skat. Men paa en Gang — og det var mærkeligt, det var netop den Gang, da Socialdemokratiet lavede sig til at deltage i de kommunale Valg — fik man lavet denne Skatteskala og fik den sanktioneret af Ministeren, og saa bleve alle disse Mennesker strøgne af Valglisten. Mange af dem indgave Klage over at være bleyne strøgne, men der var ingen af disse Klager, der toges til Følge, og jeg kan oplyse, at en af Klagerne havde en aarlig Indtægt af mindst 1200 Kr., hvilket han

kunde bevise, men selv denne Mand kunde ikke blive opført som Skatteyder. En Kommunalbestyrelse kan altsaa — det har jeg praktisk Erfaring for — ved Hjælp af Ministeriets Sanktion faa udelukket en hel Mængde Mennesker fra at være Vælgere, om det passer den, og det er disse Forhold, der have bragt mig til at være mod det af Venstre fremsatte Forslag. Det er ganske mærkeligt, at der er en saadan Ømhed over for Fattigfolk, naar der er Tale om direkte Skat. Der er straks mange Hjertør, der bløde for Smaaamanden, naar der er Tale om blot et Par Kroner i direkte Skat, men den indirekte Skat til Staten, der, efter hvad der er statistisk oplyst, for en fattig Landarbejder gaar op til et Par og tredivo Kroner om Aaret, taler man ikke om ved en saadan Lejlighed. Jeg tror, at i alt Fald alle bosiddende Arbejdere under de nuværende økonomiske Forhold ville kunne betale i alt Fald en lille direkte Skat til Kommunen og saaledes blive kommunale Vælgere.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagenes Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

P. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at det første Lovforslag henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

P. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at det andet Lovforslag henvises til det Udvalg, der nu vedtoges nedsat angaaende den foregaaende Sag.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Folketingsmændene for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro) m. fl. forelægge: Forslag til Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte.